

Izvirzot piekto pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja, visbeidzot, uzskata, ka pārsūdzētais spriedums nav pamatots un ka tajā ir kļūdaini izvērtēti atbildību mīkstinošie apstākļi, kurus tā bija minējusi Komisijai. Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi procesuālos noteikumus un ir kļūdaini tai par sliktu izvērtējusi atsevišķus pierādījumus.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1998, C 9, 3. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2011. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-194/06 SNIA/Komisija 2011. gada 31. augustā iesniedza SNIA SpA

(Lieta C-448/11 P)

(2011/C 311/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SNIA SpA (pārstāvji — A. Santa Maria, C. Biscaretti di Ruffia un E. Gambaro, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu, ar kuru noraidīta SNIA SpA prasība, un līdz ar to atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, tiktāl, ciktāl SNIA SpA ir iekļauta šā lēmuma adresātu vidū, uzliekot tai solidāri ar *Caffaro Srl* naudas sodu 1,078 miljonu euro apmērā;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jauna nolēmuma pieņemšanai atbilstoši norādēm un kritērijiem, kurus Tiesa varētu sniegt šajā apelācijas tiesvedībā;
- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu pirmo apelācijas sūdzības pamatu SNIA apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, automātiski atzīstot SNIA par atbildīgu, pamatojoties uz tās apvienošanos ar *Caffaro Srl*, un ir kļūdaini piemērojusi atzīšanas par atbildīgu reglamentējošos noteikumus konkurences jomā, it īpaši attiecībā uz t.s. “ekonomiskās turpinātības” kritēriju un pierādīšanas pienākumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa ir arī nepareizi kvalificējusi attiecīgās lietas faktus un ir sagrozījusi atsevišķus pierādījumus.

Ar savu otro apelācijas sūdzības pamatu SNIA apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā nav konstatēta nesaderība starp paziņojumu par iebildumiem un apstrīdēto lēmumu saistībā ar SNIA un *Caffaro Srl* apvienošanos. It īpaši apelācijas sūdzības iesnie-

dzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi un kļūdaini piemērojusi Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 27. pantu, pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, sniegusi kļūdainu juridisko vērtējumu, kā arī sagrozījusi faktus un pierādījumus.

Ar savu trešo apelācijas sūdzības pamatu SNIA apgalvo, ka ir ticis kļūdaini piemērots LESD 296. pants, kā arī ir sniegts kļūdainis pierādījumu izvērtējums, kā rezultātā ir sagrozīts to saturs un pārkāptas tiesības uz aizstāvību. It īpaši, apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē pārsūdzēto spriedumu par to, ka tajā nav konstatēts, ka apstrīdētajā lēmumā sniegtais pamatojums nav pietiekams un ir pretrunīgs, tiktāl, ciktāl tajā ir secināts, ka SNIA ir solidāri atbildīga. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir “sagrozīts” apstrīdētā lēmuma saturs un ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, jo Vispārējā tiesa ir atzinusi to par atbildīgu, pamatojoties uz tādiem apstākļiem, par kuriem SNIA nebija iespējas paust savu viedokli nedz administratīvās procedūras, nedz pirmajā instancē notikušās tiesvedības laikā.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2011. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-195/06 Solvay Solexis/Komisija 2011. gada 1. septembrī iesniedza Solvay Solexis SpA

(Lieta C-449/11 P)

(2011/C 311/48)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Solvay Solexis SpA (pārstāvji — T. Salonico, G.L. Zampa un G. Barone, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un lēmumu tiktāl, ciktāl tajos ir konstatēta *Ausimont* dalība pārkāpumā līdz 1997. gada maijam-septembrim, un tādējādi pārrēķināt apelācijas sūdzības iesniedzējai lēmuma 2. pantā uzlikto naudas soda apmēru;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu un lēmumu tiktāl, ciktāl attiecībā uz laiku pēc 1997. gada maija-septembra tajos nav atzīts, ka *Ausimont* rīcība bija mazāk smaga, jo tā aizliegtajā vienošanā nepiedalījās attiecībā uz jaudas ierobežošanu, un tiktāl, ciktāl tajos, nosakot naudas soda pamatsummu, *Ausimont* ir iekļauta nepareizā kategorijā, un tādējādi pārrēķināt apelācijas sūdzības iesniedzējai lēmuma 2. pantā uzlikto naudas soda apmēru;

- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu tajās daļās, kuras minētas iepriekš minētajos prasījumos un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā vēlreiz pieņem nolēmumu;
- piespriet Komisijai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- I. LESD 101. panta un Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 2. panta pārkāpums, nepietiekams un pretrunīgs pamatojums un līdz ar to pierādījumu sagrozīšana tiktāl, ciktāl nav pierādīts, ka *Ausimont* rīcība laikā no 1995. gada maija līdz 1997. gada maijam-septembrim var tikt atzīta par dalību “nolīgumā” vai “saskaņotās darbības”. Turklāt nav pamatots, kāpēc tika noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtie objektīvie pierādījumi, kuru mērķis bija pierādīt, ka šajā laikposmā *Ausimont* rīcība bija ļoti vērsta uz konkurenci un tā bija neatkarīga.
- II. Vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un tiesiskās drošības principu pārkāpums, tostarp tāpēc, ka netika ievērotas 1998. gada Pamatnostādnes par naudas sodu aprēķināšanu ⁽²⁾, un pamatojuma trūkums un acīmredzama pierādījumu sagrozīšana attiecībā uz vērtējumu par *Ausimont* rīcības smagumu un tai uzliktā naudas soda noteikšanu.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1998, C 9, 3. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 5. jūlija rīkojums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — JPMorgan Chase Bank, NA, J.P. Morgan Securities Limited/Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

(Lieta C-54/11) ⁽¹⁾

(2011/C 311/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 120, 16.04.2011.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 26. jūlija rīkojums (Bundeskommunikationssenat (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Publikumsrat des Österreichischen Rundfunks/Österreichischer Rundfunk

(Lieta C-162/11) ⁽¹⁾

(2011/C 311/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 179, 18.06.2011.